

Το έθιμο της ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Είναι "χριστιανικό" έθιμο, ή αναβίωση αρχαίας δοξασίας;

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ Οι άνθρωποι πάντοτε ήθελαν να μάθουν το μέλλον, πάντοτε ήθελα να γνωρίζουν το «αύριο» και για το λόγο αυτό, από την αυγή της ανθρώπινης ιστορίας, από τους αρχαίους χρόνους, κατέφευγαν στους ιερείς, στους μάγους, στα μαντεία και γενικά σε οποιαδήποτε πηγή θα μπορούσε να τους δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις και να λύσει τις εσωτερικές απορίες τους. Οι εποχές άλλαξαν, ο άνθρωπος προόδευσε, κατέκτησε το σύμπαν, η ψηφιακή τεχνολογία μπήκε σε όλους τους τομείς της ζωής του, αλλά η επιθυμία του για τη γνώση του μέλλοντος παρέμεινε το ίδιο ζωηρή και αμείωτη. Ο άνθρωπος του 21^{ου} αιώνα δεν λατρεύει πλέον τους ψεύτικους αρχαίους θεούς, όποια ονομασία και εάν είχαν (Δίας, Βάαλ, Ασάρτη, Όσιρις, Μίθρας, κλπ), αλλά μέσα στη «νέα» του θρησκεία, έχει μεταφέρει όλα ήθη και τα έθιμα του αρχαίου ειδωλολατρικού κόσμου, σε μία προσπάθεια να ικανοποιήσει το πνευματικό κενό που νιώθει μέσα του.

Είναι άξιο προσοχής και απορίας ότι στη σημερινή ηλεκτρονική και ψηφιακή εποχή οι άνθρωποι, κατά μάζες, για να μάθουν το μέλλον τους προσφεύγουν στα σύγχρονα «μαντεία», στους αστρολόγους, μάγους, μάντεις, καζαμίες, ψυχοερευνητές, σε χειρομαντεία, ταρομαντεία, καφεμαντεία και κάθε μορφής αποκρυφισμού. Υπάρχει όμως και ένα βιβλίο, που παγκόσμια κατέχει το ρεκόρ πωλήσεων και που περιγράφει την ιστορία από τη δημιουργία μέχρι και τη συντέλεια του κόσμου και κατά συνέπεια στις σελίδες του ξετυλίγεται με εκπληκτική λεπτομέρεια το αύριο και έχουμε βεβαίωση γι' αυτό η ακρίβεια με την οποία ιστορικά έχουν εκπληρωθεί οι «προφητείες» της. Το βιβλίο αυτό είναι η Αγία Γραφή, είναι ο γραπτός Λόγος του Θεού και που για μας τους Έλληνες αποτελεί ύψιστη τιμή και μοναδικό προνόμιο να έχει γραφεί απευθείας και στη δική μας γλώσσα (Καινή Διαθήκη) και αντί να διακοσμεί τα ράφια της βιβλιοθήκης μας, θα πρέπει καθημερινά να διαβάζεται από τον καθένα και αποτελεί τον οδηγό στη ζωή του.

Η πορεία της εκκλησίας των πρώτων αποστολικών χρόνων (τους δύο πρώτους μ.Χ. αιώνες) υπήρξε ένδοξη και λαμπρή. Οι πιστοί διακήρυτταν την πίστη τους στο Ιησού Χριστό και δεν τους φόβιζαν

ούτε οι διωγμοί, ούτε οι φυλακίσεις, ούτε τα λιοντάρια της Ρώμης, τίποτα από όλα αυτά. Ένα μόνο τους ενδιέφερε, να εξυψώνουν και να δοξάζουν τον Κύριο Ιησού Χριστό, που με το αίμα Του, τους έδωσε αιώνια απόλαυση του προσώπου Του. Με την πάροδο όμως των αιώνων, άρχισε σταδιακά και η αντίστροφη πορεία, αρχής γενομένης από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, όπου έπαυσαν οι διωγμοί των χριστιανών από τη Ρώμη (313 μ.Χ.), επήλθε πνευματική χλιάρότητα και τέλος συμβιβασμός με ανθρώπινα συστήματα. Πλήθος αρχαίων λατρευτικών δοξασιών και εθίμων μπήκαν στη ζωή των «πιστών» αλλάζοντας προσώπιο και παίρνοντας «χριστιανικό μανδύα». Δεν λάτρευαν πλέον την παρθένα Αθηνά, αλλά την παρθένα Μαρία, όχι τον Ποσειδώνα (προστάτη της θάλασσας), αλλά τον άγιο Νικόλαο, όχι τον Άρη (θεό του πολέμου), αλλά τον άγιο Γεώργιο, δεν πήγαιναν πλέον στα μαντεία για να μάθουν το μέλλον τους, αλλά οι αρχαίες προλήψεις και δεισιδαιμονίες όχι μόνο κυριαρχούσαν στη ζωή τους, αλλά η επιβίωσή τους εξαρτιόταν από την τήρησή τους.

❖ Ο σύγχρονος άνθρωπος του 21^{ου} αιώνα, για τον εορτασμό των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς θεωρεί απαραίτητα Χριστουγεννιάτικο δέντρο, αμέτρητες φιγούρες του Αϊ Βασίλη, στολίδια με καμπάνες, κεριά και αγγελάκια, δώρα πολλά, βιτρίνες καταστημάτων στολισμένες φανταχτερά, σπίτια στολισμένα και φωταγωγημένα, πλούσια τραπέζια, άφθονα γλυκά (κουραμπιέδες, μελομακάρονα), **γούρια** για την πρωτοχρονιά και λίγο **χαρτοπαιξία** (ε, για το «καλό του χρόνου»), **βασιλόψωμο** για τύχη και πάρα πολλά άλλα γνωστά ή άγνωστα ήθη και έθιμα. Στις λίγες γραμμές που διαθέτουμε να ασχοληθούμε πως επικράτησε σε όλο στο «χριστιανικό» κόσμο η **πρωτοχρονιάτικη κοπή της ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ** και εάν αυτό συμφωνεί με το Λόγο του Θεού.

Το κόψιμο της βασιλόπιτας αποτελεί καθαρή αναβίωση ειδωλολατρικού εθίμου. Στην αρχαιότητα οι Έλληνες, σε μεγάλες αγροτικές (κυρίως) γιορτές πρόσφεραν στους θεούς τον «**εορταστικό ΑΡΤΟ**». Τέτοιες γιορτές ήταν τα «**Θαλύσια**» και τα «**Θεσμοφόρια**». Χαρακτηριστικό στοιχείο της βασιλόπιτας είναι ότι ο άνθρωπος δοκιμάζει την ΤΥΧΗ του και με το ΚΕΡΜΑ της (που το θεωρεί γούρι), προσπαθεί να μαντέψει τι του επιφυλάσσει η νέα χρονιά. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι εξέχουσα θέση μεταξύ των αρχαίων Ελληνικών θεοτήτων είχε και η θεά Τύχη, προς την οποία απηύθυναν την προσευχή τους οι πρόγονοί μας και για ασήμαντα καθημερινά γεγονότα.

Θεωρείται από όλους τους ιστορικούς ότι η περίοδος που κυβέρνησαν το Βυζάντιο οι αυτοκράτορες **Ιουλιανός** ο λεγόμενος Παραβάτης (361–363 μ.Χ.) και ο **Θεοδόσιος** ο Μέγας (379-395 μ.Χ.), ήταν οι

πιο μελανές όσον αφορά την πνευματική πορεία των ανθρώπων. Ο Ιουλιανός ήθελε να καταργήσει την «νέα» χριστιανική πίστη και να επαναφέρει την αρχαία Ελληνική ειδωλολατρία, γεγονός που απέτυχε μιν, αλλά κατάφερε όσο βασίλεψε να επαναφέρει αρχαίες δοξασίες και λατρείες οι οποίες παρέμειναν και μετά το θάνατό του. Ο Θεοδόσιος, αν και εξαιρετικός ηγέτης στα στρατιωτικά θέματα, υπήρξε «φανατικός» της νέας πίστης, με αποτέλεσμα να επιβάλλει δια της βίας τον χριστιανισμό στους βάρβαρους λαούς που κατακτούσε, με αποτέλεσμα αυτοί, για να μη χάσουν τη ζωή τους, δέχόντουσαν το «χριστιανισμό», αλλά έφεραν μέσα σ' αυτό και όλες τις προηγούμενες ειδωλολατρικές δοξασίες και λατρευτικές τους συνήθειες, μεταξύ των οποίων ήταν και ο «**εορταστικός ΑΡΤΟΣ**», η μετέπειτα «**ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ**».

❖ **Για το πώς καθιερώθηκε το έθιμο της βασιλόπιτας, σαν αναπόσπαστο μέρος της Πρωτοχρονιάς υπάρχουν οι ακόλουθες δύο (2) δοξασίες:**

(1) Επί των ημερών, που επίσκοπος της Καισαρείας ήταν ο Μέγας Βασίλειος (330 – 379 μ.Χ.), Έπαρχος της Καππαδοκίας ήταν ένας πολύ σκληρός και φιλάργυρος άνθρωπος, τύραννος και δυνάστης της περιοχής, ο οποίος ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης, αλλιώς θα την πολιορκούσε και θα την λεηλατούσε. Την επόμενη ημέρα, περικύκλωσε την Καισάρεια με το στρατό του, μπήκε με ακολουθία μέσα και ζήτησε να δει τον Βασίλειο και του απαίτησε όλο το χρυσάφι της πόλης και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε σ' αυτήν. Ο Βασίλειος του απάντησε ότι οι άνθρωποι δεν είχαν τίποτε άλλο από φτώχεια και πείνα, γεγονός που εξόργισε τον Έπαρχο και άρχισε να τον απειλεί ότι θα τον εξορίσει ή θα τον σκοτώσει.

Οι πιστοί της Καισαρείας, που αγαπούσαν τον Βασίλειο, μάδεψαν ότι χρυσαφικά είχαν, ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Ο Βασίλειος, αφού πρώτα προσευχήθηκε, παρουσίασε στον Έπαρχο τα χρυσαφικά που είχε μαζέψει μέσα σ' ένα σεντούκι. Τη στιγμή που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι, εμφανίζεται ένας λαμπρός καβαλάρης με το στρατό του και αφανίζει τον τύραννο Έπαρχο και τους στρατιώτες του. Όλοι πίστεψαν ότι ήταν ο άγιος Μερκούριος με τους αγγέλους του Κυρίου.

(2) Μία άλλη παράδοση αναφέρει ότι ο Έπαρχος δεν ζήτησε τίποτα από τους κατοίκους της Καισαρείας, αλλά επειδή ήταν πολύ σκληρός και τον φοβόντουσαν καθ' υπερβολή, ζήτησαν από τον πνευματικό ποιμένα τους τι να κάνουν, γιατί αυτός επρόκειτο να έρθει

στην πόλη τους. Ο Βασίλειος τους συμβούλεψε να προσευχηθούν και να περιμένουν την επέμβαση του Θεού και επειδή γνώριζε το πάθος της φιλαργυρίας του στρατηγού, τους συνέστησε να προσφέρουν ότι πολύτιμο είχαν. Οι κάτοικοι της πόλης με προθυμία ανταποκρίθηκαν στη σύσταση του Βασιλείου και την επομένη ημέρα είχε συγκεντρωθεί πλήθος χρυσαφικών και πολύτιμων αντικειμένων, τα οποία τοποθέτησαν σε πολυτελή άμαξα της εποχής. Στη συνέχεια, όλοι μαζί βγήκαν έξω από την πόλη, για να προϋπαντήσουν τον Έπαρχο, τον οποίο όταν συνάντησαν ο Βασίλειος τον προσφώνησε με ωραία λόγια και του πρόσφερε εκ μέρους των κατοίκων τον πολύτιμο θησαυρό που είχαν μαζέψει. Εκείνη τη στιγμή, έγινε ένα «θαύμα», ο σκληρός εκείνος άνθρωπος, συγκινήθηκε από την όμορφη υποδοχή των κατοίκων της πόλης και από τα γλυκά λόγια του Βασιλείου και δεν δέχθηκε να πάρει το θησαυρό που του πρόσφεραν.

Η συνέχεια και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις, είναι σχεδόν πανομοιότυπη: Μετά τον αφανισμό του στρατού του Έπαρχου από τον λαμπρό καβαλάρη, στην πρώτη περίπτωση, ή μετά την αποχώρηση του Έπαρχου στη δεύτερη περίπτωση, ο Βασίλειος είχε να αντιμετωπίσει ένα σοβαρό πρόβλημα, πως δηλαδή να επιστρέψει στον καθένα ότι είχε προσφέρει, καθόσον ο διαχωρισμός ήταν αντικειμενικά δύσκολος. Κάλεσε τους βοηθούς του και έδωσε εντολή να ζυμώσουν «πλακούντια» (πίτες - ψωμάκια) και μέσα σε κάθε ψωμάκι να μπουν τα χρυσαφικά. Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε ο ίδιος στους κατοίκους της πόλης σαν μια ευλογία. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν για την προσφορά αυτή του ποιμενάρχη τους, αλλά η έκπληξή τους ήταν ακόμα μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι και μέσα σ' αυτό έβρισκε το χρυσαφικό που είχαν προσφέρει. Σε ανάμνηση λοιπόν του γεγονότος αυτού, καθιερώθηκε οι «χριστιανοί» στην εορτή του αγίου Βασιλείου να φτιάχνουν τη λεγόμενη «βασιλόπιτα» και μέσα σ' αυτή να βάζουν ένα χρυσό νόμισμα, το οποίο είναι το «τυχερό γούρι» και φέρνει ευτυχία, χαρά και πλούτο σ' αυτόν που το βρίσκει.

❖ Η λαϊκή αυτή δοξασία (μύθος) δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Αγία Γραφή, που είναι ο Λόγος του Θεού, αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9) και ο στόχος του είναι να παρασύρει τον άνθρωπο μακριά από το θέλημα του Θεού και να ακολουθεί «γραιώδεις μύθους» που δεν υψώνουν τον Ιησού Χριστό, αλλά να είναι δεμένος με προλήψεις και δεισιδαιμονίες. Όταν μία οικογένεια κόβει τη βασιλόπιτα, πρέπει απαραίτητα να ακολουθήσει ένα συγκεκριμένο τελετουργικό,

που αν παρεκκλίνει από αυτό, αποτελεί «αμαρτία» και δεν μπορεί να υπάρξει ευλογία σ' αυτόν που θα βρει το «φλουρί». Ο αρχηγός της οικογένειας σταυρώνει τρεις φορές με το μαχαίρι την πίτα και μετά αφού σταυροκοπιέται ο ίδιος, την κόβει. Το 1ο κομμάτι ανήκει στον **Ιησού**, το 2ο στη **μητέρα Του** (όχι σε όλες τις περιπτώσεις), το 3ο κομμάτι στον **Αϊ-Βασίλη**, το επόμενο κομμάτι είναι για τους **φτωχούς** και μετά για την **υπόλοιπη οικογένεια**, αρχίζοντας από το γεροντότερο μέχρι και το νεότερο μέλος της (παππούς, γιαγιά, μπαμπάς, μαμά, παιδιά). Εάν κάποιος λείπει απρόοπτα (ή βρίσκεται μακριά ξενιτεμένος), κόβεται το κομμάτι του με τη σειρά και μετά φυλάσσεται στο εικόνισμα. Σε μερικά μέρη της Ελλάδας κόβεται κομμάτι για το σπίτι και τα ζωντανά που είναι στο σπίτι.

Σε μερικά μέρη, δεν αρκούνται στο σταύρωμα της πίτας μόνο με το **ΜΑΧΑΙΡΙ** αλλά ακολουθούν και άλλες δοξασίες: **(α)** Με ένα **ΠΙΡΟΥΝΙ** τρυπούν την πίτα σταυρωτά, για να τρυπηθεί ο εχθρός και το «κακό μάτι». **(β)** Με ένα σιδερένιο **ΚΛΕΙΔΙ** σταυρώνουν την πίτα για να κλείσουν τα «κακά στόματα», δηλαδή από κατάρες. **(γ)** Στρίβουν το ταψί με την πίτα τρεις φορές, για να υπάρχει ευλογία.

Το ερωτήματα είναι πολλά και βασανιστικά:

- «Εάν το φλουρί πέσει στον πατέρα, αυτός θα έχει **ΤΥΧΗ** και η υπόλοιπη οικογένεια θα έχει **ΑΤΥΧΙΑ - ΔΥΣΤΥΧΙΑ**;»
- «Πως αντέχει ο πατέρας να ξέρει ότι το παιδί του είναι **ΑΤΥΧΟ**, αφού δεν του έπεσε το φλουρί και στο νέο έτος θα έχει πρόβλημα;»
- «Και εάν πέσει στο Χριστό, τότε Αυτός θα έχει την ευλογία, για ένα έθιμο που ο Ίδιος δεν καθιέρωσε, ή όλη η οικογένεια θα έχει τύχει;»
- «Εάν μια οικογένεια δεν έχει βάλει «φλουρί», ή κατά λάθος κάπου χάθηκε - παρέπεσε, ή όταν κόπηκε η πίτα δεν έπεσε σε κανένα, αλλά έμεινε στο υπόλοιπο που περισσεψε, τότε η οικογένεια θα είναι δυστυχισμένη το νέο έτος;»

Υπάρχει ακόμα ένα πιο φοβερό ερώτημα: «Οι πιστοί των πρώτων αποστολικών αιώνων (για 200 – 300 χρόνια περίπου) που δεν εφάρμοζαν το έθιμο αυτό, αφού δεν υπήρχε, δεν είχαν ευλογίες;» Ευτυχώς που όλοι γνωρίζουμε πως οι πρώτοι πιστοί εκείνης της περιόδου, που είχαν απαρνηθεί τον κόσμο και είχαν απορρίψει το αρχαίο ειδωλολατρικό σύστημα, έδιναν τη μαρτυρία τους για τον Ιησού Χριστό με δύναμη, γεγονός που τους στοίχιζε και την ίδια τους τη ζωή. Ο Ιησούς Χριστός όταν συνάντησε τη γυναίκα Σαμαρείτισσα, της είπε ότι η λατρεία προς το Θεό πρέπει να γίνεται «**εν πνεύματι και αληθεία**» (Ιωάννης Δ:23), λατρεία δηλαδή που να είναι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ και να στη-

ρίζεται στην ΑΛΗΘΕΙΑ και όχι στο ψέμα, στην πρόληψη και στις ανθρώπινες επινοήσεις.

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: «**Το βασιλόψωμο στην εποχή μας είναι γλυκό ΤΣΟΥΡΕΚΙ, έτσι πουλιέται στα αρτοποιεία, είναι αμαρτία εάν τηρήσω το έθιμο, χωρίς να δέχομαι συνειδητά την ειδωλολατρική του καταγωγή, απλά για να χαρούν τα παιδιά μου με το φλουρί; Έτσι για «αστείο»;» Για το καλό του χρόνου;». Κατ' αρχάς γνώριζε ότι «αμαρτία» είναι ότι έρχεται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού και εφόσον λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι αναγεννημένος (συνειδητός) Χριστιανός, τότε πρέπει να ακολουθείς αυτά που ο Λόγος του Κυρίου μας προτρέπει, δηλαδή να μη συμμορφωνόμαστε με το σύστημα του κόσμου, αλλά να μεταμορφωνόμαστε με την ανακαίνιση του νου μας «...*ώστε να δοκιμάζετε, τι (είναι) το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ενάρεστον και τέλειον*» (Ρωμαίους 1Β/12:2). Εσύ λοιπόν, όταν εφαρμόζεις αρχαίες λατρευτικές δοξασίες, πιστεύεις ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού «το αγαθόν και ενάρεστον και τέλειον» στη ζωή σου; Εάν πράγματι σου αρέσει το τσουρέκι και θέλεις να αγοράσεις κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς «βασιλόψωμο» (σαν τσουρέκι), μπορείς να το κάνεις, χωρίς όμως να ακολουθείς το τελετουργικό της κοπής που επιβάλλει το έθιμο, αλλά οποιαδήποτε ημέρα (όχι απαραίτητα την Πρωτοχρονιά) κόψε ένα κομμάτι για να το φας με τον καφέ σου, χωρίς να σε ενδιαφέρει εάν ο αρτοποιός έχει βάλει ή όχι μέσα (ψεύτικο) φλουρί, το οποίο φυσικά εάν υπάρχει και το βρεις, το πετάς.**

Το ίδιο συστήνει και ο απόστολος Παύλος για τα ειδωλόθυτα, δηλαδή για τα ζώα που θυσίαζαν στα είδωλα και μετά πωλούσαν το κρέας τους στα καπηλειά. Πολλοί Χριστιανοί στην πρώτη αποστολική περίοδο σκανδαλίζονταν και δεν ήθελαν να αγοράσουν κρέας που είχε θυσιαστεί στα δαιμόνια. Ο Παύλος τους προτρέπει ότι, εάν δεν τους σκανδαλίζει η συνειδησή τους, μπορούν να φάνε, επειδή τα θυσιαζόμενα ζώα αυτά καθ' αυτά ήταν καθαρά (βόδια, αρνιά, κλπ) και το να φάνε το κρέας του δεν ήταν αμαρτία, καθόσον «*το φαγητόν δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα*» (βλ. Β' Κορινθίους, κεφ.Η'/8).

❖ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΕΣ είναι πολλών ειδών και με διάφορες ονομασίες: «**Βασιλοκουλούρες**» ονομάζονται αυτές που ζυμώνονται την παραμονή της Πρωτοχρονιάς μαζί με τα πρόσφορα («*καρβέλες*» ή «*λειτουργίες*»). Κάθε νοικοκυρά ζυμώνει τρεις βασιλοκουλούρες, μία μεγάλη για το σπίτι, στην οποία μπαίνει υποχρεωτικά το τυχερό φλουρί και δύο μικρότερες, που προορίζονται για τον «*τζιομπάνο*» και το «*γε-*

λαδάρη» του χωριού. Με το ζυμάρι που περισσεύει η νοικοκυρά πλάθει τη «**βοϊδοκουλούρα**» και τα «**μπαντούσια**» (πρωτοχρονιάτικα κουλουράκια). Η βασιλοκουλούρα δεν έχει τρύπα στη μέση, αλλά έχει παραστάσεις και στολίδια, ενώ η βοϊδοκουλούρα έχει τρύπα στη μέση, χωρίς παραστάσεις και στολίδια. Σε άλλα μέρη της Ελλάδας η βασιλόπιτα λέγεται «**μπλετσόπιτα**», επειδή από την επάνω μεριά μένει «**μπλέτσα**» (=ασκέπαστη) και «**κοφτόπιτα**», επειδή αποτελείται από «**κοφτό**» (=χυλός αλεσμένος).

❖ Σχετικό έθιμο με τη «βασιλόπιτα», είναι και το «**ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟ**», που αφορά τα Χριστούγεννα, μόνο που σε αυτό δεν υπάρχει φλουρί, αλλά θεωρείται απαραίτητο στο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι, αφού πιστεύεται ότι θα φέρει ευλογία στη ζωή της οικογένειας. Τα «χριστόψωμα» ονομάζονται και «**Χριστοκούλουρα**», τα οποία ζυμώνονται πάντοτε την παραμονή των Χριστουγέννων με μια τρύπα στη μέση και στολίζονται με αγροτικές παραστάσεις. Σε μερικά χωριά ζυμώνουν τα «Χριστοκούλουρα» με «**ακριτο**» (=αμίλητο) νερό, που το κλέβουν τα μεσάνυχτα από την κεντρική βρύση του χωριού, κάτι που γίνεται και με τις «βασιλοκουλούρες».

Τα «**κόλιαντα**» είναι μικρά κουλουράκια, τα οποία προσφέρουν στα παιδιά όταν λένε τα κάλαντα. Η νοικοκυρά κρεμάει ένα «κόλιαντο» δίπλα στο εικόνισμα του σπιτιού και παραμένει ολόκληρη τη χρονιά και ονομάζεται «**κόλιαντο του λαγού**», για να καλοπιάνουν το λαγό και να μην τρώει τα στάρια. Πρόκειται για μια καθαρή ειδωλολατρική αναβίωση εθίμου, που στηρίζεται σε προλήψεις και δεισιδαιμονίες.

❖ Τέλος όποιο ισχυρίζεσαι ότι κόβει τη βασιλόπιτα «**για αστείο και το καλό του χρόνου**», αλλά θέλει όμως να του πέσει το φλουρί για να «είναι» καλότυχος, παραβαίνει την εντολή του Θεού, που ρητά αναφέρει: «**ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΥΠΡΕΘΗ εις σε ουδείς, διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού δια πυρός, ή μαντευόμενος μαντείαν, ή προγνώστης καιρών, ή οιωνοσκόπος, ή μάγος, ή γόης, ή ανταποκριτής δαιμονίων, ή τερατοσκόπος, ή νεκρομάντις, ΔΙΟΤΙ πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον...**» (Δευτερονόμιο ΙΗ/18:10-12).

Αυτό που κάνεις -αγαπητέ αναγνώστη- έστω και με άγνοια, είναι καθαρή μαγεία, θέλεις να κερδίσεις για να έχεις καλοτυχία το νέο έτος. Έχεις ξεφύγει από το θέλημα του Θεού και αυτό είναι προφητευμένο μέσα στη Βίβλο: «**Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσκει τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις**

ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ...» (Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1-2). Γνώριζε ότι ο Ιησούς Χριστός επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πέθανε προσωπικά για σένα, για να σε ελευθερώσει από τη δυναστεία και την εξουσία του Διαβόλου και των πονηρών του δυνάμεων.

Ο άνθρωπος που έχει κάνει κύριο της ζωής του τον Ιησού Χριστό δεν χρειάζεται να ζει μέσα στην αμαρτία και να χρησιμοποιεί τα μέσα του Διαβόλου για να έχει «καλή τύχη». **Εάν θέλεις να έχεις πραγματικά «καλή τύχη» με το νέο έτος, τότε κάνε αυτό που και εγώ κάνω για χρόνια: Στις 31 Δεκεμβρίου το βράδυ (πριν τις 12 ώρα) που τελειώνει το έτος και έρχεται το νέο έτος, γονάτισε και προσευχήσου.** Ζήτησε από τον Ιησού να σε ευλογήσει και σένα και την οικογένειά σου και το σπίτι σου και κάθε σου ενέργεια για το νέο έτος και Αυτός θα το κάνει, γιατί σε αγαπάει. Έχυσε το άγιο Του αίμα για σένα.

❖ Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί: «**Φυλάξατε εαυτούς από των ΕΙΔΩΛΩΝ**» (Α΄ Ιωάννου Ε/5:21). Εφόσον λοιπόν λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι Χριστιανός αναγεννημένος και πληρωμένος με το Πνεύμα του Θεού και εφόσον γνωρίζεις ότι λατρευτική ατμόσφαιρα των ημερών αυτών δεν έχει καμιά σχέση με το Λόγο του Θεού, δεν πρέπει να ακολουθείς το κοσμικό «**πνεύμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς**», αλλά να ακολουθείς Αυτόν που είναι **η ΑΛΗΘΕΙΑ**, και ο Ιησούς Χριστός διακήρυξε «**Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ**». Μην βάζεις άλλα ΕΙΔΩΛΑ στη θέση της λατρείας του ενός και μόνου αληθινού Θεού, που φανερώθηκε «**εν Χριστώ Ιησού**», γιατί θα θερίσεις ότι σπέρνεις.

Κάνε, μέσα από την καρδιά σου μία απλή προσευχή:

«**Κύριε Ιησού, σε ευχαριστώ που με αξίωσες να φθάσω στο τέρμα ενός ακόμα έτους, Σε ευχαριστώ γιατί όλο αυτό το διάστημα είδα το θαυμαστό Σου χέρι να με οδηγεί και να με ελευθερώνει από τις παγίδες του Πονηρού. Θέλω τις μέρες αυτές, που όλα γύρω μου παρουσιάζονται γιορτινά, Εσύ να με οδηγείς, πως πρέπει να ενεργώ, ώστε να κάνω το ευάρεστο θέλημα ενώπιον Σου. Δεν θέλω να Σε στενοχωρήσω με πράξεις που είναι έξω από τον άγιο Λόγο Σου, δεν θέλω να ζω στην πλάνη και την απάτη, αλλά θέλω να χαίρομαι στη δική Σου αγάπη και στη δική Σου παρουσία. Θέλω το νέο έτος που έρχεται να με οδηγείς μόνο στο δικό Σου θέλημα, ζώντας μία ευλογημένη και άγια ζωή . Σε ευχαριστώ Ιησού μου, η καρδιά μου ανήκει μόνο σε Σένα. ΑΜΗΝ**».

© COPYRIGHT 12/2009 - **ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ**

Τηλ.επικοινωνίας: 694 - 49 21 318 ❖ **E-MAIL:** filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis](https://www.facebook.com/AlkiviadisTzelepis) ❖ **SITE:** www.AlkiviadisFiladelfos.com
YOUTUBE: [FiladelfosChannel 1 & 2, Filadelfos TVmusic, Filadelfos Films](https://www.youtube.com/channel/UC...)